

Ὁ ὕμνος τῆς νίκης

σπίριο ἑνός Τούρκου καζαντζή¹. Δυστυχῶς ὁμως ὁ Τούρκος τόν ξεγέλασε καί τόν παρέσυρε νά ἀρνηθεῖ τήν πίστιν του στόν Κύριο Ἰησοῦ.

Ἦταν ἀρχή τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τότε, καί οἱ χριστιανοί προετοιμάζονταν γιά νά ἐορτάσουν τό Πάσχα. Ὁ Μιχάλης γιά πρώτη φορά δέν θά συμμετεῖχε στήν λαμπροφόρα ἐορτή. Πλέον δήλωνε μουσουλμάνος.

«Χριστός Ἀνέστη!» Αὐτό ἦταν τό μυστικό τῆς δύναμής τους. Τό φώναζαν δυνατά, τό ἔψελναν μέ πάθος. Παιδιά καί ἔφηβοι παρουσιάζονταν ἀγέρωχοι μπροστά στους φανατικούς Ὀθωμανούς καί μέ παρηρησία ὁμολογοῦσαν τήν πίστιν τους στόν Ἀναστάνα Κύριο. Αὐτή ἡ πίστιν τους στήν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ τούς ὄπλιζε μέ θάρρος καί δύναμιν. Τούς ἔκανε νά περιφρονοῦν τίς πιό δελεαστικές ὑποσχέσεις γιά πλοῦτη καί δόξα, νά μὴν ὑπολογίζον τούς ἀφόρητους πόνους ἀπό τά φρικτά βασανιστήρια, νά μὴ φοβοῦνται τόν θάνατο, προσδοκώντας τήν αἰώνια ζωή. Μέ τό «Χριστός Ἀνέστη» στά χεῖλη καί στήν καρδιά κέρδισαν τό στεφάνι τοῦ μαρτυρίου, τή δόξα τ' οὐρανοῦ!

**Ἅγιος Μιχαήλ ὁ Βουρλιώτης,
18 χρόνων**

Ὁ ἅγιος Μιχαήλ καταγόταν ἀπό τά Βουρλά, ἕνα χωριό κοντά στή Σμύρνη. Πρὶν ἀκόμη κλείσει τά 18 του χρόνια, ἔπιασε δουλειά στό ἐργα-

Ἦ Εφθασε ἡ Κυριακή τοῦ Πάσχα καί οἱ χριστιανοί συγκεντρώθηκαν γιά νά ψάλουν τήν Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως. Ὁ Μιχάλης καθόταν μόνος στό ἐργαστήρι του. Τότε, καθώς ἄκουσε ἀπό μακριά νά ψέλνουν τό «Χριστός Ἀνέστη», ἕνας σεισμός ἐγίνε μέσα στήν ψυχή του! Συναισθάνθηκε τό μεγάλο κακό πού εἶχε πάθει καί μετανιωμένος ἔτρεξε νά συναντήσῃ τούς ἀδελφούς του χριστιανούς γιά νά ψάλει μαζί τους τόν ὕμνο τῆς νίκης, τό «Χριστός Ἀνέστη».

Ὅταν τόν ἄκουσαν οἱ Τούρκοι, μέ κάθε τρόπο προσπάθησαν νά τόν ἐμποδίσουν:

— Δέν ταιριάζει σ' ἕνα Τούρκο νά λέει αὐτά τά λόγια, τοῦ εἶπαν ἀπειλητικά.

Κι ἐκεῖνος τούς ἀπάντησε:

— Αὔριο θά δεῖτε καί θά καταλάβετε ποιός ἦμουν καί ποιός πρόκειται νά γίνω.

Τήν ἄλλη μέρα ὁ νεαρός ἀθλητής τοῦ Χριστοῦ παρουσιάστηκε μπροστά στόν Τοῦρκο δικαστή καί τοῦ εἶπε:

— Κάποιον τόν ξεγέλασαν καί, ἐνῶ ἔδωσε χρυσάφι, τοῦ ἔδωσαν μολύβι. Ἀφοῦ ἡ συναλλαγή ἔγινε μέ δό-

λο καί ἀπάτη, δέν εἶναι δίκαιο νά πάρει πίσω τό χρυσάφι;

— Βεβαίως καί εἶναι δίκαιο, τοῦ ἀπάντησε ὁ δικαστής.

— Τότε λοιπόν σᾶς ἀφήνω τή θρησκεία σας καί παίρνω ἐγώ πίσω τό χρυσάφι, πού σᾶς ἔδωσα, δηλαδή τήν πίστη τῶν πατέρων μου, πού μέ ἐξαπατήσατε καί τήν ἐγκατέλειψα. Πιστεύω στόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό ὡς Παντοδύναμο Θεό!

Οἱ Τοῦρκοι, ἔκπληκτοι γιά τήν παρηρσία του, ἄρχισαν νά τόν κολακεύουν καί νά τοῦ ὑπόσχονται μεγάλα δῶρα, ἄν δήλωνε πίστη στόν Μωάμεθ. Καθώς ὅμως ἔβλεπαν ὅτι ἔμεινε σταθερός κι ἀμετακίνητος στήν ὁμολογία του, τόν ἔρριξαν στήν φυλακή. Τόν ὀδήγησαν σέ νέα ἀνάκριση, τίποτε ὅμως δέν στάθηκε ἱκανό νά λυγίσει τόν νεαρό ὁμολογητή. Ἔτσι τόν κατεδίκασαν σέ θάνατο.

Τό νεαρό παλληκάρι βάδιζε γιά τόν τόπο τῆς ἐκτέλεσης μέ χαρά καί εἰρήνη στήν ψυχή του. Ζήτησε συγχώρεση ἀπό τοὺς χριστιανούς πού εἶχαν συγκεντρωθεῖ ἐκεῖ καί ἤρεμα ἔκλινε τό κεφάλι του περιμένοντας τό ξίφος τοῦ δημίου. Τόν ἀποκεφάλισαν καί παρέδωσε τήν ψυχή του στόν Ἀναστάνα Κύριο. Ἦταν 16 Ἀπριλίου τοῦ 1772.

Ἀπό τότε ὁ ἅγιος Μιχαήλ ὁ Βουρλιώτης ἀνήκει στήν ἔνδοξη χορεία τῶν ἁγίων νεομαρτύρων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Ἡ ὁμολογία καί τό μαρτύριό του ἀποτελοῦν

θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Μία ἀκόμη τρανή ἀπόδειξη ὅτι ὁ «Χριστός Ἀνέστη»!

Νικηφόρος

1. Καζαντζής = αὐτός πού κατασκευάζει καζάνια, λεβητοποιοός.

Οἱ εἰκόνες τοῦ ἄρθρου εἶναι ἀπό τό βιβλίο «Δί' εὐχῶν τῶν Ἁγίων», τῆς σειρᾶς Ἄθως παιδικά, ἐκδόσεις Σταμούλη.